

ховный-а свой дворз, да го приведе въ разумно-то си стадо, да очисти неговы-тѣ мисли отъ тѣлесны-тѣ желанїа, и да мѣ даде, да си наѣмѣва вынаги за блаженство-то, кое-то чака оныа, кои-то любѣтъ Бога, и кой-то сѣ распеѣ съ калѣгерскїй животъ ради небесно-то царство.

По тойзи сѣщїи-а редъ идѣтъ питанїа-та со-вѣти-тѣ и молитви-тѣ, и кога сѣ прїима нѣкой въ великѣ-тѣ схимѣ, само има нѣкои молитви и со-вѣти различни, кои-то сѣ по голѣми споредъ дѣховны-тѣ потребы на схимника. А въ облекло-то е промѣна: вмѣсто килимакѣ гѣждатъ мѣ на гла-вѣ-тѣ кѣкѣль на невинность-та, по томъ мѣ да-ватъ аналавъ, кои-то прилича на священническїй-а епитрахиль. Има особенный канонъ за утреннѣ-тѣ на тойзи день съ дивны антифони, кои-то трѣ-ба да пѣе оный, кой-то прїима схимѣ, като вѣ-зка въ цѣрквѣ:

„Опралъ бы съ слъзы писмо-то на грѣхове-тѣ си, господи, и съ остатокъ-а на животъ-а си тебѣ бы угождавалъ, но врагъ-а ма лъсти и напада на моѣ-тѣ дѣшѣ; господи, догдѣ не съмь погиналъ съскѣмъ, спаси ма.“ „Кой, вѣрею, носимъ, не ще да сѣ спасе, ако привѣгне къмъ тока пристанище? или кой боленъ не ще да сѣ исцѣри, ако припад-не къмъ томъ цѣръ? Господи, кой-то сичко-то упра-вляваши, и болны-тѣ цѣриши, догдѣ не съмь про-падналъ съскѣмъ, спаси ма.“

„Овца съмь на разумно-то ти стадо, и къмъ